

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"דַּבֵּר אֶל אֶהָרֹן אַחִיךָ וְאֶל יִבְאֵ בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ"

כחו של הרגל

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

לב נעלם ואינו וזו עיקר עבודת האדם לחדש את הרגשות מדי שעה ולשמור על הלב לבל יצטנן בעבודת ה'. ולא תהיה יראתו; "מַצְנֵת אֲנָשִׁים מְלֻמְּדָה". "אל תשקחי איבתי לי כי נפלתי קמתי" **פי אֲשֶׁב בַּחֲשֹׁךְ ה' אֹרֵךְ לִי** (מיכה ז). **ואמרו חז"ל; 'אלולא ש'נפלת' לא קמתי' ואלולא שישבתי 'בַּחֲשֹׁךְ' לא היה 'ה' אֹרֵךְ לִי'** (יילקו"ש' תהלים' ה תרכח). רק ע"י החשך רואה האדם אל נכון את האור הגדול שזכה לו מלפנים, כי בשעה שהיה האור בתוקפו לא הכירו ולא החשיבו, מפני ההרגל. מכאן שיש איזו מעלה עם 'בין הזמנים', שעם ההפסד הגדול שיש ל'בן ישיבה' בזמן החופש, עם זה הריהו מתבונן בריקנות ובחשך אשר בבטלה של 'בין הזמנים'. ומכיר בנפשו מה היה לו בזמן ששהה בישיבה, איזה אור גדול היה נסוך שם. ומתוך כך הוא חוזר ליישיבה ברגשות מחודשים ורעננים ובלהט קודש, **בבחינת; 'פי אֲשֶׁב בַּחֲשֹׁךְ ה' אֹרֵךְ לִי'**. אמנם סכנה גדולה טמונה בפרק זה של 'בין הזמנים' ל'בן הישיבה'. וכמו שמצינו ברבי אלעזר בן ערך, גדול תלמידי ריב"ז ומכריע המאזנים כנגד כל חכמי ישראל שהיה **'מעין המתגבר'** ('אבות' ב ה). ופי' **הראשונים**; שהיה לבו נובע דברי תורה כמעין שנובע מים חיים מעצמו. ולמרות כל זאת; **'אימשיך בתרייהו'** (אחר היין והרחיצה) **איפקר תלמודיה. כי הדר, אתא קם למיקרי בספרא, בעא למיקרא: 'החֲדָשׁ הֵנָּה לְכֶם'** ('שמות' יב ב). **אמר: 'החֲרַשׁ הִיָּה לְבָם'** ('שבת' קמז). **וכתב מהרש"א ז"ל; 'ונפל <<< המשך בעמ' 2**

קָצָה בְּלִקְטָם הַקְּלָקֵל (במדבר' כא ה). ולאחר שפסק המן לרדת משבאו לארץ, **כתוב: 'וַיִּשְׁבֹּת הַמֶּן מִמִּחְרַת בְּאֶקְלָם מֵעֵבֹר הָאָרֶץ וְלֹא הָיָה עוֹד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל מִן נִיאֲכָלוּ מִתְּבוּאֹת אָרֶץ כְּנָעַן בְּשָׁנָה הַהִיא** ('הושע' ה). **ופירש"י; 'ולא הָיָה עוֹד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל מִן לִפְיֹכָד ויאכלו מעבור הארץ'**. שאם היה להם מן לא היו אוכלים מן התבואה, שהמן היה נוח להם. **משל אומר לתינוק: 'מפני מה אתה אוכל פת שעורין?'** **'לפי שאין לי פת חִיטִין'**. **לכך נאמר: 'ולא הָיָה עוֹד'**. משפסק המן לירד אז הכירו במעלתו, אך בשעה שהיה אצלם יום מסוים בו. **ואמרו במדרש; 'מטרונה אהת שאלה את ר' יוסי: ... אמרה לו: 'מוספת אני על דבריך, אמורה הייתי להנשא לאחי אמי וע'י שגודלתי עמו בבית התכערתני בעיניו והלך ונשא לו אשה אחרת ואינה נאה כמוני'** ('ב"ר' יז ז). רגשות שבטבע כנשיאת חן וכדומה דועכים ומתבטלים ע"י ההרגל ולא זו בלבד אלא שבמקום החן בא המיאוס בדבר ונראה לאדם כמכוער ונפשו קצה בו, זו הסכנה שבהרגל. **וכן נתפרש בכתוב: 'הֲקֵר כְּגֵלְךָ מִבֵּית כְּרָעָךָ פֶּן יִשְׁפָּעָה וְשִׁנְאָךָ** ('משלי' כה) אף לחבר הטוב ביותר מהווה ההרגל סכנה עד שיהפך לשונא, עד כדי כך קצה נפש האדם מן ההרגל. **'יען פי נגש העם הנה פפיו ובשפתיו פְּדוּנֵי נְלָבוֹ רַחֵם מִמֶּנִּי וְנָתַתִּי יָרְאֵתָם אֵתִי מַצְנֵת אֲנָשִׁים מְלֻמְּדָה** ('ישעיה' כט). ההרגל מרחיק את האדם מבוראו, הפה והשפתים ממשיכים בהרגלם, אולם ההתלהבות והלהט והרגש וכל הקרוי

ופירש"י; 'ולפי שגילוי שכינתי שם יזהר שלא ירגיל לבוא'. כתב החסיד **יעבץ בפירושו על הכתוב: 'וכבוא עם הארץ לפני ה' פמועדים הפא דְּכָד שְׁעַר צְפוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דְּכָד שְׁעַר נֶגֶב וְהָיָה דְּכָד שְׁעַר נֶגֶב יֵצֵא דְּכָד שְׁעַר צְפוֹנָה לֹא יֵשׁוּב דְּכָד הַשְׁעַר אֲשֶׁר בָּא בוֹ פִּי נִכְחוּ יֵצֵא** ('יחזקאל' מו ט). הקפיד השי"ת שלא יראה השער ב' פעמים, פן ישוה בעיניו לשער ביתו וקירות הבית לקירותיו וזה היה **עוֹן הַעֲגָל**; שהיה האהל בתוכם עד שמאסו בו **ואמרו: 'עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים** ('שמות' לב א). ומשה רבנו ע"ה הרגיש בזה ונטה את האהל מחוץ למחנה הרחק מן המחנה. ההרגל הוא האויב הגדול של כל רגש קדושה והתרוממות. בשעה שניצב האדם מול המקום הנעלה והנשגב ובנפשו מתנוצצים זיקים של אש קודש, מתגנב אליו ההרגל ומכבה את גחלי הקודש בזו אחר זו עד כי ידעכו כליל. מי לנו גדול מאהרן קדוש ה', אשר טרם יכנס לפני ולפנים הרי הוא פורש ז' ימים פרישה של קדושה. **ואעפ"כ הוזהר בכל חומר הדין; 'וְנֹאֵל יִבְאֵ בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ' ולפי שגילוי שכינתי שם יזהר שלא ירגיל לבוא'**. עוד כתב שם החסיד **יעבץ וז"ל; 'כי טבע האנשים לקוץ בדברים בהתמתדם ויבוא לבזז המלמד והתורה עצמה ולכן אמר התנא שאל יאמר אדם: 'כבר שמעתים פעמים רבות' אלא; 'הוי שותה בצמא'.. כאילו שלא שמעתם מימך' ('עבץ' 'אבות' א ד). וכן מצינו; בשעה שירד המן לישראל מדי יום ביומו אמרו: **'וַנִּפְשְׁנוּ****

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

טעות זה בפיו לפי ענינו, שנעשה לבו לב אבן וחרש מלהבין, אחרי אשר היה לבו כמעין המתגבר בתבורו לחכמים'. מי לא ירא מהפסק בלימוד התורה, אם ההפסק מזיק כה נורא, עד שהופך את הלב הנובע נחלי תורה ללב אבן וחרש, מה נענה אנן אזובי קיר. ולא רק בפוסק מלימודו כך, אלא אפ' הפסק חיבור חכמים, דהיינו, הישיבה, אף זו כן וכמעשה דר"א בן ערך.

בא וראה כיצד נהג רבי עקיבא, בשונו לביתו לאחר י"ב שנה שלמד תורה; 'שמע מן אחורי ביתיה דקאמר לה חד רשע לדביתיה... אמרה ליה: "אי צאית לדילי ליהוי תרתי סרי שנין אחרנייתא". אמר (ר' עקיבא): "הואיל ויהבת לי רשותא איהדר לאחוריי". הדר אזל הוה תרתי סרי שני אחרנייתא' (נדרים נ). וקשין הדברים להולמם, לאחר פרידה של י"ב שנה מאשתו, שעזבה חיי עושר והלכה אחריו בעוני ובמצוקה ולמה לא נכנס לרגע קט לשמח את לבה. והרי כבר נודע לו שלא תעכבנו מלחזור לתורתו עוד י"ב שנה? ואיה הכרת הטוב כפי שאמר ר"ע אח"כ: 'שלי ושלכם שלה הוא?' (נדרים שם)

אלא על כרחין אנו צריכים לומר; כי ידע ר' עקיבא את הסכנה הכרוכה בכניסה הביתה. ואפ' יכנס לרגע אחד בלבד, מי יודע אם יוכל להמשיך באותה מדה שהיתה בו כל י"ב שנה, כי הפסק כל דהו גורם לירידה. ועיקר הסכנה שבירידה הוא שאין האדם מרגיש בה וסבור שעדין הוא במעלתו הקודמת. וירידה שאין האדם חש בה גוררת ירידה וזו שוב גוררת ירידה, עד התדרדרות אל התהום.

לעומת זאת כשמרגיש אדם עוצם ירידתו ע"י חטאיו, שוב סכנה בדבר ליפול לידי יאוש. על כן צריך אדם להשתדל בכל כחו להרגיש, כי ע"י החטא הוא יורד ממדרגתו ועי"ז ימנע מן החטא. ואם נכשל ח"ו ידע כי חלה בו ירידה, אך לא יאבד עשתונותו, שאז הסכנה גדולה כפלים שלא ימצא דרכו לשוב. וצריך למצוא עצות ותחבולות לשמור את עצמו שלא ליפול לגמרי. והעצה לשמור על קו המשקולת זו; היא לימוד המוסר. (שיחות מוסר' א טז)

"דבר אל אהרן אחיך ואל נבא בקל עת אל הקדש... ולא נמות" (ויקרא טז ב)

'ואין אנו יודעים מה נאמר לו בדבור הראשון? היה רבי אלעזר בן עזריה אומר: "משלו משל למה הדבר דומה? לחולה שנכנס אצל הרופא. אומר לו: "אל תשתה צונן ואל תשכב בטחב".

בא אחר ואמר לו: "אל תשתה צונן ואל תשכב בטחב שלא תמות, כדרך שמת פלוני". וזה, זרזו יותר מכולם. לכך נאמר: "אחרי מות שני בני אהרן... ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל נבא בקל עת" (ספרא' אחרי' א).

הנה הרופא שמצוה לחולה שלא ישתה ושלא ישכב בטחב, אם החולה לא אבד דעתו ובינתו, הרי מבין ברור שהכונה שלא ימות כדרך שמת פלוני. בכל זאת טבע בני אדם כן הוא, שכל זמן שלא שמע מפורש מפי הרופא: 'שלא תמות, כדרך שמת פלוני' מרבה לתרץ עצמו ברצונו לשתות צונן ולשכב בטחב, שלא יזיק לו כל כך ולא ימות מזה. לכן הרופא היודע רוח בני אדם מזהירו במפורש: 'שלא תמות כדרך שמת פלוני'.

אבל, אילו יצויר הדבר ברופא שחלה ורופא שני בודקו ומברר לו מחלתו; האם גם חולה זה יצטרך לאזהרה שלא ימות כדרך שמת פלוני? ומכאן פליאה עצומה; שאהרן הכהן הגדול נביא ה' וקדושו, הוצרך משה להזהירו אזהרה נוספת וזירו יותר גדול, שלא ימות כדרך שמתו בניו, אתמהא!

מכאן היסוד הגדול; שאם כי מדרגות רבות בסולם עבודתו של אדם לאלקיו, יראה ואהבה, יראת העונש ויראת הרוממות, גם האדם הגדול שהגיע למדרגה העליונה של אהבת השי"ת בכל לבו ונפשו ובהאבתו ישגה תמיד, מכל מקום כל זמן שהנשמה באפו בתוך חומר גופו, לא בטלה בחירתו עדין לבחור בטוב הגמור ומעלות יתירות עד אין קץ למו.

וכן להיפך; לסור ולהתגלגל מ"ארכ חיים למעלה למשפיל" עד; "למען סור משאול משה" (משלי' טו כד) חס ושלום. וכשם; "כי מי אשר יבחר {תבחר} אל קל חיים יש פתחון {קהלת' ט} היינו; שאף הרשע הגמור כל חייו יש תקוה שישוּב ברגע דכדוך נפשו. וכמ"ש ז"ל; 'יש קונה עולמו בשעה אחת' (ע"ז יח). כן צריך אדם לחשוש תמיד ולדאוג בפחד על נפשו שלא יאבד ח"ו עולמו בשעה אחת. ומתהימה על שמחתנו כי; 'יש קונה בשעה אחת', הן אמת יש בדבר זה בכדי לשמח נפשותינו הרבה מאד, אבל גילו ברעדה! שהרי תלוי זה בזה, אם יוכל אדם לקנות עולמו בשעה אחת, בהכרח שיוכל גם לאבדו בשעה אחת חלילה.

ולמה כן הוא? התשובה פשוטה וברורה; דכתיב: "וייצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה ונפח באפיו נשמת חיים" (בראשית' ב ז). הרי שהאדם מורכב משני כחות מנוגדים מן הקצה אל הקצה וכל זמן שנשמת חיים באפו ודאי גם עפר מן האדמה שולט בו. ולכן אף אותם האנשים רמי המעלה שהגיעו לקיום

פסוק זה; "לא תהיה את ה' אלקיכם ולעבדו ככל לבבכם ובכל נפשכם" (דברים' יא). גם הם הוזהרו באותה האזהרה של; "השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם" (שם') לגלולי עין ואבן. כי כח עפר מן האדמה הגס והעכור עדין לא בטל כלל. ומהו כח עפר זה? כח השקר הגדול המסתיר ומחשיך בפני כל זיק האור האמתי.

א"כ עלינו לדעת; שעל אף היות אדם במחיצות הנפלאות של רום שכלו ונשמת חיים אשר לו, בשמים ושמי השמים באהבתו את אלקיו בכל לבבו ונפשו, עם כל זאת עליו לא לשכוח יראתו הפשוטה כבתחלת עבודתו שהיא יראת העונש, כלומר; 'שלא תמות כדרך שמת פלוני!' כי לאחרי זאת שידענו שעפר אדמתו לא בטל ממנו, הרי נפש הבהמית לא תבין כלום משכל ובינה, אבל תפחד ותזדעזע רק למראה השוט והמקל שלא ירד על גבה.

מעתה בין תבין למה גם אהרן קדוש ה' הוזהר בלשון הזה; "ואל נבא בקל עת אל הקדש... ולא נמות". כי הוא אהרן שעליו נאמר: "תמיד ואחריך לאיש חסידה" (דברים' לג ח). הוא הנכנס לפני ולפנים, יודע ומבין יפה מה פירושו של; "פי כענן ארצה על הפפת" (ויקרא' טז). מ"מ אין זו סתירה כלל ולא יגרע משום כך הצורך גם לאיים על גופו וחומר אדמתו ולא ימות. כמשל אשר המשיל ראב"ע שמזרזין לחולה; 'אל תשתה צונן ואל תשכב בטחב שלא תמות כדרך שמת פלוני'. שהרי גם באהרן בעת הכנסו לפני ולפנים לא בטלה בחירתו ולא נשתנית במאומה רשות הנתונה ביד כל אדם לעשות גם שם חלילה כמעשה הצדוקים.

סוד גדול זה לא נגלה אלא לחכמי התורה. **'לפיכך נקראו ראשונים, סופרים? שהיו סופרים כל אותיות שבתורה' (קידושין' ל). המה ידעו זה הסוד של; 'וייצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה ונפח באפיו נשמת חיים! וכשם ש; 'אדם ביקר ולא יבין' (תהלים' מט) רוחו ונשמתו, כי היכולת בידו להגביה עוף 'למעלה למשפיל' עד לתחת כסא כבודו ית' ואם לא יבין זאת הרי; 'נמשל פתמות נדמו' כן אם ישכח אחריתו; 'פי עפר אתה ואל עפר תשוב' (בראשית' ג יט) סופו לירד ח"ו לשאול מטה ולאבד נשמתו נשמת חיים לנצח חלילה.**

הרי למדנו; כי גם גדול שבגדולים מפחידים ומזרזים אותו ביראת העונש, כ"ש אנו מעוטי שכל וחסרי תבונה, שנצטרך ליקח לנפשנו תרופת לימוד המוסר תדיר. ולבל נסיח דעתנו מזה, כמאה"כ: 'התק במוסר אל תכף נצרך פי היא חסידה' (משלי' ד). (אור יהל' ב) ■

ישמעאל וישראל

"והתקדשתם והייתם קדשים כי אני ה' אלקיכם"

לפני הבישול. אך הצפרדע, בכל ימי חייה שוהה היא בתוך המים וברייתה מן המים. ומכל מקום, הכל מודים שהיא שרץ טמא ולא יועילו לה כל המים שבעולם לטהר אותה מטומאתה. כיצד יתכן הדבר? אין זאת אלא משום שהצפרדע מעיקרה היא שרץ טמא ולטמא מעיקרו, לא יועילו המים לנקותו. אך התרנגולת מעיקרה טהורה היא ואף אם הזדממה בלכלוך וטומאה, במים מועטים היא חוזרת למקורה. אותו הדבר הוא עם ישראל ואומות העולם, מי שהוא טהור מעיקרו יכול להטהר בשפיכת מים על קצות אצבעותיו בלבד. אבל לטמא מיסודו, אף אם ישטוף את כל גופו מאה פעמים ביום, לא יועיל לו". (מקור ברוך' פב) ('אדרת אליהו' לרבנו יוסף חיים) ■

הטהורים? ענה לו הרשב"ש: "יש עמי תשובה ניצחת לטענתך, אך מכיר אני את שיגכם ושיחכם, שאם רק אעזז לומר את התשובה, אתה תעליל עלי לפני המושל ויבוא ויהרגני". הסתקרון הישמעאלי מאד, מה יכול כבר הרשב"ש לענות על שאלה 'קשה' כ"כ?! ונשבע לו בשבועה חמורה שלא יגלה לאף אחד את תשובתו של הרשב"ש ולא יעולל לו כל רע. ובלבד שכבר יאמר לו את התשובה הניצחת שלו. ענה לו הרשב"ש בשאלה: "הבט נא על התרנגולים, כל ימיהם הם מנקרים באשפתות ובלכלוך ובכל זאת לפי אמונת כל האומות, הן נחשבים לעוף טהור המותר באכילה. וכיצד אנו מטהרים אותם מזהמתם? בקצת מים שאנו שוטפים אותם

"והתקדשתם והייתם קדשים כי אני ה' אלקיכם" (ויקרא' כ ז)

מעשה שהיה כך היה; גוי ישמעאלי אחד שאל את הרשב"ש: "האם נכון הדבר שעל פי תורתכם עיקר טהרת האדם נעשית ע"י רחיצתו במים?" ענהו הרשב"ש: "אכן, נכון הדבר, שהטמא כאשר יטבול במים יהפך ע"פ דת תורתנו הקדושה לטהור". שאלו הישמעאלי: "א"כ, כיצד אתם יכולים לומר עלינו, הישמעאליים, שאנחנו עם טמא ואילו היהודים טהורים. והלא אנו לפני כל 'תפילה' רוחצים את רוב גופנו במים, להבדיל מן היהודים שרוחצים רק את פרקי אצבעותיהם. וא"כ בדין הוא שהישמעאליים הם שיקראו

חיל בצבא ה'

מחייב לויתור על הרבה רצונות אישיים ודומה ממש להתגייסות לצבא, לוקחים מהחיל את הבגדים האזרחיים הוא הופך למספר צבאי, אין לו רצון עצמו כי מפקדיו כופים עליו את סדר החיים צבאי, אולם בשלב מאוחר יותר כאשר הסתגל לחיים הצבאיים, הוא רואה לפניו הרבה אפשרויות לעלות בסולם הדרגות הצבאיות ולנצל את כשרונותיו לשם עליה זו. עם ישראל נקראים; 'צבאות ה'' ('שמות' יב מא) זוהי מהותו של עם ישראל, צבא ה' בעולם הנלחם למען רצון ה' עם כל העולם היינו; עם עצמו. אדם מישראל הנכנס לעול המצוות לצבא ה' אלוקי ישראל הוא מתגייס ומעתה אין לו אלא לציית לפקודת אלוקיו. הוא לובש מדים ציציית ותפלין, אוהז חרב לומד מלחמה תפלה ותורה; 'פְּחָרְבֵי וּבְקִשְׁתֵּי' בצלותי ובבעותי' ('אונקלוס') ('בראשית' מח כב). ופקודת צבא ה' מחייבות גם מחשבה ודיבור לא רק מעשה, אולם המתרגל בעבודתו בצבא ה' מוצא בה סיפוק רב. ומתברר כי שוב אין המשל דומה לנמשל, לא היתה כאן השפלה לאדם המתגייס, לא נלקחה ממנו אישיותו, אלא דוקא מוצא את עצמו וסולם מדרגות רבות עומד עתה לפניו לעלות בו, להיות הוא עצמו, יותר ויותר נעלה במדרגה. ('עלי שור' כ). ■

גם כל אחד מאתנו מסוגל להיות האדם השלם; 'לפי שכל אחד מבני העולם אם רצה השלימות היה קרוב ממשוה רבינו ע"ה' (רמב"ם 'פרקי הצלחה'). הלא תורה יש לנו והיודע כיצד לחיות והוא חי כפי ידיעתו הרי יגיע לתכלית החיים! דברי תורה אינם דברי עיון מופשט, בתורת חיים, משולבים הלימוד והמעשה, תורה בלי מעשה, אינה תורת חיים. ומצוה בלי תלמוד תורה אינה מלוא החיים. אומות העולם מנסים לפענח חידת העולם, ע"י סיכום גילויי כל המדעים על מהות העולם והחיים. ומזה יוצרים השקפת עולם אשר לפעמים היא גם מגיעה למסקנה מעשית ולפעמים היא נשארת השקפה עיונית שאין בה כל הוראה כיצד לחיות את חיי יום יום. תורה אינה השקפת עולם שהרי איננה השקפה, אלא היא חכמת בנין העולם עצמו. 'מאי בנאיך? אמר ר' יוחנן; "אלו ת"ה שעוסקין בבנינו של עולם כל ימיהן"' ('שבת' קיד). התורה היא חכמת בנין העולם על כן תלמידי חכמים הם הבנאים שעוסקים בבנינו של עולם, איזה עולם? עולם האדם. שני שלבים מוכרחים אדם לעבור עד שהוא משיג את מטרתו להגיע לידי מדרגת השלמות; לראשונה; עליו להכנס לתוך עולם התורה, זה

"ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם נחי בָּהֶם" ('ויקרא' יח ה).

ברחובות אתונה טייל אדם, עצר כל אזרח שפגש ושאל כל אחד את אותה שאלה: "כיצד לחיות?" שאלה זאת המשיך לשאול כל ימי חייו את כל שבא אתו במגע. שואל זה היה סוקרטס הגדול שבאומות העולם. אדם אחר בתקופה אחרת הלך בעוד היום גדול ואבוקה בידו, כאשר שאלוהו: "למה הוא מחזיק אבוקה בצהרים?" השיב: "בן אדם, אני מחפש!" גם זה היה באתונה והמחפש הזה היה אחד מגדולי הוגיה. באתונה שאלו: "כיצד לחיות?" ושם חפשו בנרות בן אדם. בירושלים לא הוצרכו לשאול, שם ידעו כיצד לחיות ושם בכל התקופות חיו בני אדם, כיצד לחיות? "ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם נחי בָּהֶם". בורא החיים גם גילה לנו כיצד למלאות את החיים, דל הוא כלי חיינו להכיל את כל התוכן העצום אשר הבורא נתן לנו, כל פינה בכלי זה מלאה וגדושה במחשבה, דיבור ומעשה, אין רגע ריק בחיי התורה ואין צורך לחפש אדם התורה באבוקות... ואנחנו הדור האחרון הזה גם אנחנו יכולים לדעת כיצד לחיות,

פרשת 'אחרי-קדושים'

"מה יתרון לאדם בכל עמלו שיַעמל תחת השמש"

לפרסם אלקותו יתב' כאברהם

"נִאְהָבֶתְ לְרַעַד פְּמוֹד" (ויקרא' יט יח)

רבים יודעים לצטט את הפסוק הזה כאשר הם מבקשים ממישהו לסייע להם במאכל, במשקה, בממון וכדומה. הם מבינים שמכיון שהתורה מצוה על כל יהודי לאהוב את רעהו כנפשו, בודאי שצריך הוא לדאוג לכל מחסורו. אך לא רבים מודעים לכך, שכאשר אדם מוכיח את רעהו על עברות שעשה ומשדל אותו להמנע מהם מכאן ולהבא, הוא מקיים בכך את מצות; **"נִאְהָבֶתְ"** בצורה הרבה יותר מהודרת, כפי שיבואר לפנינו. כאשר אדם מסייע לחברו מבחינה גשמית, הוא מבטא בכך את האהבה שחש כלפי גופו של חברו. אך האם האדם מורכב רק מאוסף של כלי דם וגושי בשר?! הלא בודאי שעיקר ה'אדם' הוא החלק אלוך שבו, הנשמה שמפעמת בקרבו. והנשמה כלל אינה נהנית מהסיוע הגשמי. אך אם אדם מוכיח את רעהו ומונע ממנו לעבור על מצות ה', גורם הוא בכך חסד גדול לנשמתו. ואהבת הרוחניות של רעהו חשובה פי כמה מאהבת גשמיותו.

ברוח זו יש לפרש מאמר חז"ל מופלא המובא במסכת 'בבא בתרא' (טז); הגמרא מספרת על מרגלית טובה שהיתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו וכל חולה שהיה רואה אותה, מיד נתרפא. וכשמת אברהם, תלאה הקב"ה בגלגל החמה. **וע"פ פשוטו, המעשה הזה קשה מתחילתו לסופו;** בראשונה, כיצד בכלל ענד אברהם אבינו מרגלית על צוארו כדרך הנשים והלא יש בזה איסור; **"נלא ילְבֹשׁ גְבֵר שְׂמֵלַת אִשָּׁה"** (דברים' כב ה). **ועוד יש להקשות; שהרי אמרו חז"ל;** שעד תקופתו של יעקב אבינו כלל לא היה קיים מושג ששמו חולי, שמי שנגזר עליו למות היה מת באופן פתאומי ומי שלא נגזרה עליו מיתה, היה בריא. וא"כ מי הם אותם חולים שהתרפאו מהמרגלית של אברהם? **אך אמנם לפי האמור זה מובן;** שאין כונת חז"ל ל'ליהלום' פשוט' שהיה תלוי בצוארו של אברהם, **המדובר הוא על ה'מרגלית הרוחנית' שהנן הקב"ה את אברהם בה;** כושר דיבור ויכולת שכנוע, במרגלית יחודית זו הצליח אברהם לקרב לפני אבינו שבשמים גרים רבים ולפרסם אלקותו ברבים. **וזוהי א"כ כונת חז"ל;** הכח המיוחד שניחן בו אברהם אבינו ע"ה, היה תלוי כאבן טובה על צוארו וכל

'חולה', כל אדם שנפשו היתה חולה במחלת הכפירה, מיד כשהיה פוגש באברהם היה מבריא ממחלתו ומתחיל להאמין בבורא העולם וכחו של אברהם השתווה לכחה של 'גלגל החמה', שגם הוא מכריז על מציאות הבורא, **כמו שאומר הנביא: "שָׂאוּ קְרוֹם עֵינֵיכֶם וְרִאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים"** (ישעיה' מ כו) **וזוהי כונת חז"ל;** **"ובשעה שנפטר אברהם אבינו מן העולם, תלאה הקב"ה בגלגל חמה"** (ב"ב טז). **כלומר;** עמלו של אברהם בימי חייו לא הלך לריק לאחר פטירתו, אלא נשאר על מכונו כגלגל חמה המפרסם תמיד את מציאות הקל.

וע"פ דרכנו דרך הקודש, נשכיל להבין גם את פירוש הפסוק: "מה יתרון לאדם כָּל עֲמָלוֹ שִׁיעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ" ('קהלת' א ג). מהו השבח והיתרון של האדם בכל עמלו, לאיזו מטרה הוא צריך לשאוף להגיע בימי חייו? **"שִׁיעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ"**, שיעמול לגרום לבני האדם להכיר במציאות הבורא. ועמלו זה יהווה תחליף לשמש, שעל ידו עמלו יכירו את הבורא ולא יצטרכו להגיע להוכחה ממערכת השמש והירח. **"תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ"**, תמורת השמש. ('דברי חיים' לרבנו יוסף חיים)

"מפני שיהיה תקום וקדושת פני זמן" (ויקרא' יט לב)

'יכול אפילו מפני זמן אשמאי? תלמוד לומר; "זמן ואין זמן" אלא חכם, שנאמר: "אֶסְפָּה לִי שְׂבָעִים אִישׁ מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל" ('במדבר' יא טז) (קידושין' לב). **דברי הגמ' צריכים עיון;** שאם בכונת התורה לצוות שנהדר רק פני חכם, מדוע לא כתבה התורה במפורש; 'מפני חכם תקום?' כדי לישב זאת, נקדים להביא את דברי הגמרא במסכת 'בבא מציעא' (פד). הגמ' מספרת שם על ריש לקיש שבתחילת דרכו היה ראש השודדים. יום אחד פגש ברבי יוחנן כשהוא רוחץ בנהר. קפץ ריש לקיש מעבר הנהר לעברו השני בדילוג אחד, כ"כ היה גדול כחו, כשראה זאת רבי יוחנן והבין שאילו ישקיע ריש לקיש את כחו הגדול בלימוד תורה יצמח ממנו גדול בתורה. הבטיח לו רבי יוחנן שאם יחזור בתשובה ויקבל עליו עול תורה, הוא

ישיא לו את אחותו לאשה. **הסכים ריש לקיש לדברים ואמר לרבי יוחנן:** "המתן רק שעה קלה ואקפוץ בחזרה לעברו של הנהר כדי להביא את מטלטלי. ניסה ריש לקיש לקפוץ את הנהר ולא עלתה בידו, מכיון שמיד שקיבל עליו עול תורה, תש כחו ושוב לא היה ביכולתו לדלג את הנהר כפי שעשה אך לפני דקות מועטות. ומכך נוכל להסיק שתורה מתשת כחו של אדם, שאף אם עד עכשו היה גבור מאין כמוהו, ברגע שמקבל עליו עול תורה, מיד קופצת "הזקנה" עליו. וכך גם מסופר על רבי אלעזר בן רבי שמעון, שקודם שהיה עוסק בתורה, כ"כ היה כחו גדול עד שהעלה צמד חמורים לגג בידיו, אך כאשר היה עוסק בתורה נחלש ביותר ולא היה יכול לסבול אפילו את כובד גלימתו ('שיה' ר' ה יד). **ומכל זה נבין היטב מדוע נקטה התורה בלשון; "זמן",** כשבאה לדבר על החכם. כל מהותו של החכם היא הזקנה, שע"י שעוסק בתורה, כאילו הזקנה קופצת עליו ותשים כחותיו כזקן שבע ימים. **וכן נאמר; 'וסיב ובלה בה ומנה לא תזוע'** ('אבות' ה כב). תזקין ותתבלה בתורה ומצותיה לא תטה ימין ושמאל.

בדרך נוספת נוכל לבאר את הדבר ע"פ דברי התנא; 'איזהו חכם? הלומד מכל אדם' ('אבות' ד א). מי שאוסף את חכמת החיים של כל אדם, לו ניתן לקרוא חכם. נמצא א"כ, שאפילו אם אותו חכם יהיה ילד רך בשנים, ניתן להחשיב אותו כזקן מופלג, שהרי בחכמתו הוא צבר את חכמת החיים של עשרות בני אדם. ומה שלקח לאחרים ללמוד במשך עשרות שנים, קנה אותו נער חכם ברגע מועט ואם בצרף את גילם של כל אותם אנשים שהקנו לו מחכמתם, כי אז נראה לנגד עינינו אדם זקן ולא ילד קטן. ('בן יהוידע' קידושין' לב)

"כי ביום הזה יכפר עליכם" (ויקרא' טז ל)

כתב הרמב"ם; 'אי זוהי תשובה גמורה? זה שבא לידו דבר עברה שעבר בו ואפשר בידו לעשותו ופירש ולא עשה מפני התשובה... ואם לא שב אלא בימי זקנותו ובעת שאי אפשר לו

ובבכי גדול סיפר לו את אשר עולל לו אחיו, סבור היה אותו ילד שכ"כ יכעס אביו על בנו הגדול, עד שיכה אותו מכת מות על מעשיו, אך האב שדעתו רחבה יותר הבין שכל הבנין ההוא אינו אלא בנין של חול, משחק של הבל מעשה תעתועים ולא כדאי להצטער בגינו כ"כ, לכן לא העניש את בנו הגדול כלל. ע"פ משל זה, **כותב ה'כלי יקר'**; מובן היטב מדוע אסרה התורה לנקום ולנטור. שכאשר נשכיל להבין שכל הבלי העולם הזה אינם אלא כאותו בנין של חול שבנה הנער הקטן, נבין שאותו אחד שהזיק אותנו בענינו החומריים גרם לנו לנזק קטן כ"כ, שאינו ראוי כלל להתיחסות מפעמים מחמת קוצר דעתנו נראה לנו שהנזק גדול ביותר, עלינו להבין שהסיבה לכך היא צרות האופקים שמאפיינת את האדם בעולמנו השפל. אך לו רק נשכיל לסגל לעצמנו מבט רחב יותר, מיד נבין שכל הבלי העולם הזה אינם אלא כבנין משחק שבונה הנער על החול. ע"פ המשל האמור, **מסביר ה'כלי יקר'**; מדוע לפעמים אנו רואים אדם שצועק לבורא שיעניש לחברו שעולל לו רעה ולא נענה. אף כאשר הוא צודק לכאורה בטענותיו. הסיבה לכך היא, שהבורא ב"ה מתיחס לתפילתו של הנפגע באותה צורה שהתיחס האב לבנו הקטן שבמשל, בסלחנות ובהבנה על צערו, אך לא בכעס חמור על מי שגרם לו את הצער ההוא. ■ **(בן איש חי')**

יחזור לסורו וילוה שוב ולא יחזיר וכי נשאר עליו החוב הראשון שכבר החזיר? !כן הדבר הזה, מי שבידו לעשות תשובה גמורה, הרי שבזה שב בפועל. והיינו; כמי שהשיב את ההלוואה, ששינה את דרכיו ושב לדרך הטוב ואם חטא שוב אח"כ, ה"ז כמי שלוה עוד מעות ולא השיב, שההלוואה הראשונה נמחקה ונפרעה וכעת יש חוב חדש. ורק למי שאין לו כסף להשיב ובא להתחנן על נפשו שימחלו לו וימחקו לו את החוב, מבלי שישב את המעות בפועל. כאן, אם אכן הנהלת הגמ"ח רואה לנכון לחון את פניו יחתימו אותו על ניר גדול שכל המחילה תלויה ועומדת על תנאי שלא יהין לקחת לעולם שוב הלוואה. **(לב שלום')**

"לא תקם ולא תטר אֶת בְּנֵי עַמֶּךָ"
(ויקרא' יט יח)

מדוע באמת אסרה התורה את הנקימה והנטירה? **הגאון החיד"א בספרו 'דברים אחרים'** (פט א) הביא ע"כ פירוש נפלא מה'כלי יקר'; **משל למה הדבר דומה**; נער קטן בנה בנין מפואר במשחקו בחול. עמל הנער על כך שעות רבות עד שלפי דעתו היה הבנין, בנין לתפארת. והנה לאחר כל עבודתו בא אחיו הגדול והחריב לו את כל אשר בנה במחי יד. פנה הקטן במרוצה לאביו

לעשות מה שהיה עושה אע"פ שאינה תשובה מעולה, מועלת היא לו. ובעל תשובה מי שבא לידו אותו עון שחטא בו ובאותו רצון ובאותו מקום ובאותו כח הכל כמו בעת שחטא וחזר בו ולא חטא, הרי זו היא תשובה גמורה שהנה בפועל חזר בו ושב ושינה את מעשיו. ואם לא שב אלא בימי זקנותו ובשעה שא"א לו כבר לעשות את מה שהיה עושה, אע"פ שאינה תשובה מעולה, בכ"ז בעל תשובה הוא. ומהי התשובה? שיעזוב החוטא חטאו ויסירו ממחשבתו... ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם' (תשובה' ב א). והנה מתוך הדברים יוצא ומבצבץ חידוש נפלא, שהרי כל מתחיל ובא בדרך התשובה מנקרת במחו התמיהה; הכיצד זה אניע עד; 'יעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לחטא זה לעולם'. והרי כמה וכמה פעמים חוזר האדם לסורו ושונה באיולתו ובא אח"כ לפרוש כפיו אל ה' ולהתחנן על נפשו בבקשת המחילה והכפרה. האם ננעלה דלת בפני בעל תשובה? אלא, מי ששב ממש ושינה בפועל את דרכיו, גם אם פעם אחרת יצרו שוב יגבר ויתקפהו בחזקה ויפול שדוד כאשר מימים ימימה, אבל מ"מ כעת הוא הצליח להתגבר בכל כחו ושינה כעת את מעשיו מתוך חרטה ושינוי דרך, הרי שמחק את עונו ונחשב לתשובה... **למה הדבר דומה; למי שלוה מעות ולא החזירם ואח"כ שב בתשובה והחזיר את ההלוואה. הרי גם אם למחר**

כח הראיה

דַּבֵּר אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ... קְדוּשִׁים תִּהְיוּ

מסמרין ונתנם בעיניו. כיון שראה השטן כך, נזדעזע ונפל לאחוריו. באותה שעה קרא הקב"ה לרפאל וא"ל: "לך לרפא את ר' מתיא בן חרש" ! בא ועמד לפניו. א"ל: "מי אתה?" א"ל: "אני הוא רפאל ששלחני הקב"ה לרפאות את עיניך". א"ל: "הניחני! מה שהיה היה!" חזר לפני הקב"ה, אמר לפניו: "רבונו של עולם, כך וכך אמר לי מתיא". א"ל: "לך ואמור לו: אני ערב שלא ישלוט בו יצר הרע". מיד רפא אותו. מכאן אמרו חכמים: "כל מי שאינו מסתכל בנשים, על אחת כמה וכמה באשת חבירו, אין יצר הרע שולט בו" (ילקו"ש' בראשית' מט קסא) ■

"צדיק גמור הוא!" אמר לפניו: "תן לי רשות ואסיתנו!" א"ל: "אין את יכול לו!" "אף על פי כן?" א"ל: "לך". נדמה לו כאשה יפה שלא היתה כדמותה מעולם מימות נעמה אחות תובל קין שטעו בה מלאכי השרת. שנאמר: "וַיִּקְרָאוּ בְּנֵי הָעֲלֵהִים אֶת פְּנוֹת הָאָדָם" (בראשית' ו ב). עמד לפניו, כיון שראה אותו הפך פניו ונתן לאחוריו, שוב בא ועמד לו על צד שמאלו, הפך פניו לצד ימין, היה מתהפך לו מכל צד. אמר: "מתיא אני שמא יתגבר עלי יצר הרע ויחטיאני". מה עשה אותו צדיק? קרא לאותו תלמיד שהיה משרת לפניו, א"ל: "לך והבא לי אש ומסמר, הביא לו

"דַּבֵּר אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ" (ויקרא' יט ב)

מפני מה נסמכה פרשת עריות לפרשת קדושים? ללמדך; כל מקום שאתה מוצא בו גדר ערוה, אתה מוצא בו קדושה' (ויק"ר' כד ו)

'מעשה בר' מתיא בן חרש שהיה יושב בבית המדרש ועוסק בתורה והיה זיו פניו דומה לחמה וקלסתר פניו דומה למלאכי השרת שמיימו לא נשא עיניו לאשה בעולם. פעם אחד עבר שטן ונתקנא בו. אמר: "אפשר אדם כמו זה, לא חטא?" אמר לפני הקב"ה: "רבונו של עולם, רבי מתיא בן חרש מה הוא לפניך?" א"ל:

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

מכל הארץ משתתפים בכל בקר בשעורו של הרב אמנון יצחק שליט"א בבית כנסת 'ביע אופר' של הרב יגאל כהן שליט"א רחוב עוזיאל 41 ב"ב השעור ב-5:00 ביחובת הלבבות 'שער הפרישות' ולאחר מכן תפילה בהנף החמה עם הרב שליט"א ושיעור בהלכות ובידף היומי שדור ישיר בכל בוקר באתר 'שופר' www.shofar.tv

טיול לקברי הצדיקים עם הרב אמנון יצחק שליט"א

ביום שלישי כ"ז תמוז 17/07/12

מירון - קבר רשב"י

טבריה - רמב"ם, ר' מאיר בעל הנס

14:00 ארוחת צהרים - במלון 'המצודה' בטבריה

15:15 תפילת מנחה

15:30 הרצאת הרב אמנון יצחק שליט"א

יציאה מנקודות האיסוף בטעה 7:30 בדיוק!

בני ברק - רח' מתתיהו 10

ירושלים - 'בניני האומה'

הישיבה בהפרדה מלאה!

ההרשמה בשופר רח' מתתיהו 10 בני ברק

בין השעות 09:00-15:30

03-6777779

לאור הביקוש בס"ד - ארגון אופק שמח להודיע על:

הרחבת המסגרת התורנית בירושלים

לצעירים וסטודנטים

בוגרי צבא (20-28)

בשעות אחה"צ והערב

שעות הבוקר: עבודה / לימודים אקדמיים
הדרכה אישית - שיעורים קבוצתיים וחברותות
מגורים במחיר מסובסד

לפרטים והרשמה:
052-769-6595 0548-440-480

חדש!!! ב'שופר'

דיסקים חדשים ב-5 ע"ח בלבד!

ניתן להעביר רצועות MP3 לנגנים

רח' מתתיהו 10 בני ברק
08:00-18:00 03-6777779

באולמי חי הסדנא 10 תלפיות יום ראשון ז' אייר 29/04/12

פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל

ירושלים

במתנ"ס כרמים מעלה אורט 15 יום שני ח' אייר 30/04/12

פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל

כרמיאל

במרכז רוחני מקדשי שמך הצבר 1 יום רביעי י' אייר 02/05/12

פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל

דימונה

ההרצאות מאובטחות

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

'קופת העם' מהפכה עולמית

"ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת וענו כל העם אמן"

'קופת העם' הינה חזון של הרב אמנון יצחק שליט"א שקבל את ברכת הגאון הרב אהרן לייב שטיינמן שליט"א בהארת פנים גדולה כדי לחלץ את האברכים הנדכאים מתחת עול הפרנסה והצמצומים והגזירות של הממשלה כנגד לומדי התורה ולתת להם תמיכה מקופה זו ואשר ילמדו את בעלי התשובה תורה בכל רחבי הארץ ובישיבה שתוקם בסייעתא דשמיא כרצון הגאון גדול הדור מרן הרב שטיינמן שליט"א.

'קופת העם' תאיר את פניהם של משפחות האברכים בסיוע נצרך וחשוב זה ותאיר באור החכמה את עולמם של בעלי התשובה המשוועים לאורה של התורה.

'קופת העם' הינה קופת הזכויות הגדולה ביותר בעם ישראל בעת הזו וחובה על כלנו לא לעמוד מנגד ולסייע בכל מה שאפשר באופן קבוע ושוטף ואף בתרומות חד פעמיות.

'קופת העם' תעניק לתורמיה את הדרגה של 'תמכין דאורייתא' בתרומתם ותגן בעדם מכל רע ושיזכו שמדה כנגד מדה יזכו שבניהם לא יסורו מדרך התורה וילכו בה תדיר בבריאות שלמה ואיתנה.

זכרו: כל סכום של תרומה ל'קופת העם' הופך אתכם לשותפים במפעל העולמי הגדול של חיבור עולם התורה ועולם התשובה, בברכות הרה"ג הרב שטיינמן שליט"א והרב אמנון יצחק שליט"א שיחולו עליכם תמיד אמן.

כל התורמים מעל סכום של \$1000 יזכו לברכת הרב אמנון יצחק שליט"א אישית בטלפון. ורשימת התורמים הקבועים תועבר למרן הרב שטיינמן שליט"א לברכה אישית.

ניתן לתרום בטלפון; 03-6777779 / 050-6500666

או באתר; www.shofar.tv / www.shofar.net

אברכים המעוניינים ללמד בעלי תשובה ישלחו את פרטיהם המלאים בפקס 03-6740578 או לתד. בני ברק:

שם: _____ משפחה: _____ כתובת מלאה: _____

טל': _____ פלפ': _____ אימייל: _____ מס' נפשות: _____

מס' שנים בכלול: _____ שעות נוחות ללמד: _____ וכמה ימים בשבוע? _____ המלצה: _____

שבוע שלם של נופש רוחני והתעלות

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

בימים א - ה בין התאריכים ד' - ח' בתמוז 24-28/06/12 במחירים מסובסדים של מ-350 ש"ח ללילה ו/או 400 ש"ח ללילה לזוג חצי פנסיון ניתן להזמין חדרים גם ל-3 ימים ו-2 לילות בלבד;

מראשון עד שלישי ו/או משלישי עד חמישי הנופש יתקיים במלון 'המצודה'*** (לשעבר אריסטון) שדרות הרצל 19 עבריה בנוסף מגוון פעילויות ואטרקציות לפי הזמנה במלון סמרטפיות לילדים

וכן ששי שבת פרשת מטות מסעי 20/07/2012 א' אב התשע"ב

לזכאי ח"י וכ"ח כפלים לילה ראשון חנינם ומ"ח כפלים 2 לילות חנינם

תאריכים לסופ"ש במלון 'מדיסון' נהריה בין התאריכים נובמבר 2012 עד מרץ 2013

פרשת ח"י שרה כד' חשון 09/11/12
פרשת וישלח ט"ז כסלו 30/11/12
פרשת מקץ א' עבת 14/12/12
פרשת ויחי ט"ו עבת 28/12/12
פרשת וארא כ"ג עבת 11/01/13
פרשת בשלח י"ד שבט 25/01/13
פרשת משפטים כ"ח שבט 08/02/13
פרשת כי תשא י"ג אדר 01/03/13
פרשת ויקרא ד' ניסן 15/03/13

פרשת וירא י"ג חשון 02/11/12
פרשת ויצא ט' כסלו 23/11/12
פרשת וישב כ"ג כסלו 07/12/12
פרשת ויגש ח' עבת 21/12/12
פרשת שמות כ"ב עבת 04/01/13
פרשת בא ד' שבט 18/01/13
פרשת יתרו כ"א עבת 01/02/13
פרשת תרומה ה' אדר 15/02/13
פרשת ויקהל פקודי כ"ו אדר 08/03/13
פרשת צו י"ג ניסן 22/03/13

לפרטים 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק, טל' 03-6777779

נס תחית המתים

הילד נולד ללא דופק וללא נשימה
20 דקות היה מת
הרבנית מצלצלת לרב:

הצילו!!

הרב מברך
ומקבל עליו תענית 40 יום
ושולח הודעה; "חיה יחיה"
הילד חוזר לחיים!

הרב סנדק שם הילד:

ניתן להשיג במשרדי 'שופר' טל: 03-6777779

תחיית המתים של אמנון יצחק כמעט ה"י רגעים

מבצע לחודשי ימים הסרט 'חיה יחיה' ב-10 ש"ח בלבד!

רכישה בכמות של למעלה מ-100 דיסקים ב-5 ש"ח לדיסק בלבד!

רכישה בכמות של למעלה מ-500 דיסקים ב-2 ש"ח לדיסק בלבד!

הוראה לחיוב חשבון ל'שופר':

קוד מסלקה	סוג חשבון	מס' חשבון בבנק
בנק	סניף	
אסמכתא / מס' מזהה של הלקוח בחברה		קוד מוסד
		2 3 9 2

או בחיוב האשראי:

מס' כרטיס _____ תוקף _____ / _____
סך החיוב _____ מס' תשלומים _____

תאריך _____
לכבוד בנק _____ כתובת הבנק _____ מס' הסניף _____
1- אני/הח"מ שם בעלי החשבון _____ משפחה _____ מס' זהות / ח.מ. _____
רח' _____ מס' _____ עיר _____ מיקוד _____ טל. בית _____ פלאפון _____

נותן/ת לכם בזה הוראה לחיוב חשבון/נו"ה הנ"ל בסכומים ובמועדים שיופצאו לכם מדי פעם בפעם באמצע מנצנץ, או רשימות ע"י "שופר" כמפורט מטה ב"פרטי הוראה" 2. יודע/ת לילד/ת כי: א. הוראה זו ניתנת לבטול ע"י הודעה מנציג/מנציגות בכתב לבנק ו"שופר" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן ניתנת לבטול ע"י הוראת כל דין. ב. אזהרה/נהיה רשאים לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב. ג. אזהרה/נהיה רשאים לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב, אם אוכח/נוכח לבנק, כי החיוב אינו תואם את הפרטים או הסכומים שנקבעו בכתב ההוראה, אם נקבעו. 3. יודע/ת לילד/ת כי הפרטים ששינוי בכתב ההוראה ומילויים, הם נשאים שעליו להסדיר את המסמך. 4. יודע/ת לילד/ת כי מסמכי החיוב נפ"ח הוראה זו, יופיעו בפרט ההטבות ופי לא תישלח לילד/ת ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה. 5. הבנק יפעל במתאם להוראות סמך ההוראה זה, כל עוד מצב החשבון אפשרי זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו. 6. הבנק רשאי להוציא/נו מן הסדר המפורט בכתב ההוראה את, אם תהיה לו סבה סבירה לכך, ויודיע לילד/ת על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה. 7. נא לאשר ל"שופר" בספח המחובר לזה, קבלת הוראת אלו ממני/מאתנו.

פרטי ההרשאה

1. כסות החיוב ומועדו, יקבעו מועד לע"י "שופר" ע"י (המקובל לקביעתם).
2. פרטי החיוב: (סמן במשבצת המתאימה)

לחייב בתאריך: 20 לחודש 30 לחודש

1000 דיסקים 2000 ש"ח ב- תשלומים (עד 10 תש')

500 דיסקים 1000 ש"ח ב- תשלומים (עד 10 תש')

חתימת בעלי החשבון

תורם נכבד, שים לב הוראה לחיוב חשבון זו אמורה להגיע לבנק דרך "שופר" עליך לשלוח את הטופס ל"שופר" ת.ד. 2711 בני ברק. טל: 03-6777779